

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексиці сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Денисюк С. Москаль [Текст] / С. Денисюк // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інш.].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 237.

Москаль – етнонім росіян, уживаний серед українців, білорусів і поляків. Часто вживається як образлива, зневажлива, іронічна або нейтральна назва росіян. Термін «**М.**» походить від назви середньовічної рос. д-ви Великого князівства Московського (Московське царство, Московія або Московщина). Раніше **М.** позначали жителя цієї д-ви, а згодом і росіян. Слово «**М.**» у XIX ст. вбудовувалося у механізм самоідентифікації для

позначення «свій»-«чужий» і могло означати як конкретний залежний від ситуації клас людей (солдат, купець та ін.), так і всіх не тутешніх представників певної національності. У часи включення України до складу Рос. імперії так називали солдатів регулярної армії, оскільки тоді це була найбільша група росіян в Україні. Назву «**М.**» постійно використовували класики як української літератури, українські мовознавці, публіцисти, історики (В. Дубровський, Є. Гребінка, І. Котляревський, М. Кропивницький, Д. Павличко, А. Свидницький, І. Франко, Т. Шевченко та ін.), так і російські (В. Белінський, О. Герцен, В. Маяковський та ін.). Поступово слово **М.** з етноніму перетворилося на назву певної соц. групи, незалежно від походження. Пізніше росіяни перестали становити абсолютну більшість солдатів, і поняття **М.** поступово втрачало значення «солдат, військовий» і знову стало етнонімом. В цілому цей термін має близько 60 значень та форм. Серед них є: сорт льону, сорт пекучого часнику, деякі види комах (тарганів), пташок, північно-східний вітер, вид консервованих оселедців, навіть марка автомобіля «Москвич» («москалик») тощо.

Денисюк С. Г.